

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecători

Sveatoslav Moldovan, Maria Ghervas

Dumitru Mardari, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către Alla Cioban,

în cauza civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017, prin care a fost admisă cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”,

c o n s t a t ă :

La data de 11 ianuarie 2017, lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa”.

În motivarea cererii lichidatorul a indicat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 a fost intentată procedura falimentului în privința SRL „Transroute-Europa”, cu desemnarea în calitate de lichidator pe Sergiu Guțu.

Menționează că, conform extrasului din Registrul de stat al persoanelor juridice, administrator al SRL „Transroute-Europa” este Andrei Țîmpeu, iar fondatorii sunt Andrei Țîmpeu și Liliana Țîmpeu.

Susține că, conform art. 247 din Legea insolvenței, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii. Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Afirmă că, persoanele Alla Cioban, contabil-șef, Andrei Țîmpeu, administrator și fondator (50% cotă-parte din capitalul social al debitorului) și Liliana Țîmpeu, fondator (50% cotă-parte din capitalul social al debitorului) sunt pasibile de atragere la răspundere subsidiară în mod solidar și urmează a fi atrase la această răspundere.

Relevă că, conform art. 248 alin. (1) lit. a) și h) din Legea insolvenței, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni: folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal și nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolvență conform prevederilor art.14.

Invocă că, incapacitatea de plată a SRL „Transroute-Europa” a apărut încă în anul 2010 și, respectiv, cel puțin la data de 30 ianuarie 2011, debitorul urma să depună cerere introductivă.

Mai invocă că, titlul executoriu nr. 2e-2132/2010, care a servit drept temei pentru intentarea procesului de insolvență față de debitor, a fost restituit de către executorul judecătoresc Vitalie Guțu la data de 26 noiembrie 2013 din motiv că, debitorul nu deține bunuri pentru stingerea datoriei debitoriale, respectiv, timp de 3 ani titlul executoriu enunțat s-a aflat la executare silită și nu a putut fi executat din motivul indicat.

Menționează că, chiar și în cazul admiterii faptului că, termenul de 30 zile urmează a fi calculat din data restituirii titlului executoriu (26 noiembrie 2013), oricum debitorul nu a depus cererea introductivă înăuntru acestui termen, data limită fiind 27 decembrie 2013.

Sușine că, conform răspunsului Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a ÎS „CRIS „Registru” nr. 03/5735 din 30 decembrie 2013, după SRL „Transroute-Europa” sunt înregistrate cu drept de proprietate 7 unități de transport, iar în cadrul derulării cauzei de insolvență, la demersul administratorului insolvenței, instanța de insolvență a dispus anunțarea în căutare și ridicarea acestor unități de transport.

Afirmă că, ulterior, aceste 7 unități de transport au fost date în căutare de către executorul judecătoresc Victor Cațer prin încheierea din 10 martie 2014.

Relevă că, administrația în persoana administratorului, fondatorului și contabilului-șef, dispunând de aceste bunuri, nu le-a transmis administratorului insolvenței pentru a le include în masa debitoare, însă le folosește până în prezent în interes personal.

Invocă că, conform răspunsului ÎS „CRIS „Registru” nr. 03/583 din 11 februarie 2014, debitorul a înstrăinat unitățile de transport deținute cu drept de proprietate către persoane fizice, fapt ce demonstrează un management defectuos cu lichidarea neîntemeiată a activelor întreprinderii, care ulterior au dus la insolvența ultimei.

Solicită asigurarea acțiunii prin aplicarea sechestrului pe mijloacele financiare și alte bunuri ale Allei Cioban, Andrei Țîmpeu și ale Lilianeii Țîmpeu în limita acțiunii în sumă de 541384,98 lei și atragerea la răspundere subsidiară a Allei Cioban, a lui Andrei Țîmpeu și a Lilianeii Țîmpeu, cu încasarea în mod solidar din

contul acestora în beneficiul administratorului autorizat Sergiu Guțu, care acționează din numele creditorilor SRL „Transroute-Europa”, a sumei de 541384,98 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017 a fost admisă cererea depusă de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa” și au fost încasate în mod solidar din contul Allei Cioban, al lui Andrei Țîmpeu și al Lilianeii Țîmpeu în beneficiul SRL „Transroute-Europa” suma de 541384,98 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 16242 lei. A fost aplicat sechestrul asupra bunurilor și sumelor de bani aflate în proprietatea Allei Cioban, a lui Andrei Țîmpeu și a Lilianeii Țîmpeu în limita valorii acțiunii de 541384,98 lei.

La data de 03 aprilie 2017, Alla Cioban a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând repunerea în termen, admiterea recursului și casarea hotărârii instanței de insolvență în partea admiterii cererii lichidatorului Sergiu Guțu cu privire la atragerea sa la răspundere subsidiară.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârea instanței de insolvență în partea admiterii cererii înaintate de către lichidatorul Sergiu Guțu cu privire la atragerea sa la răspundere subsidiară, deoarece instanța de insolvență a interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, instanța de insolvență în mod pripit și eronat a ajuns la concluzia temeiniciei cererii lichidatorului Sergiu Guțu cu privire la atragerea sa la răspundere subsidiară, deoarece nu au fost prezentate careva dovezi întru confirmarea vinovăției sale în apariția stării de insolvență a SRL „Transroute-Europa”.

Sușține că, lichidatorul a indicat în cererea sa două temeiuri de atragere la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa” și, anume, nedepunerea cererii introductive și folosirea bunurilor în interes personal.

Afirmă că, solicitând atragerea sa în calitate de contabil-șef la răspundere subsidiară, lichidatorul măcar nu a încercat să diferențieze în careva mod gradul de vinovăție a organelor de conducere ale debitorului, precum și să diferențieze răspunderea acestora, reieșind din rolul și funcția deținută de fiecare în cadrul întreprinderii, puterea de decizie a fiecăruia, acțiunile real întreprinse sau neîntreprinse, ce au avut ca urmare apariția stării de insolvență a întreprinderii.

Relevă că, lichidatorul doar pur declarativ a învinovățit-o de faptul că, ea, exercitând funcția de contabil-șef, ar deține și în prezent împreună cu administratorul și fondatorul întreprinderii anumite mijloace de transport, care figurează, conform informațiilor ÎS „CRIS „Registru”, și în prezent după SRL „Transroute-Europa”.

Mai relevă că, lichidatorul nu a prezentat absolut nici o probă în privința sa.

Invocă că, în speță, datoria întreprinderii s-a format în special în urma neonorării obligațiilor de plată față de contragenți.

Menționează că, conform cadrului legal, precum și Statutului întreprinderii, contabilul-șef nu dispune de careva putere de decizie în cadrul întreprinderii.

Susține că, în cadrul întreprinderii toate deciziile au fost luate în exclusivitate de către administratorul întreprinderii, Andrei Țîmpeu, iar ea, în calitate de contabil-șef, doar executa indicațiile administratorului și doar în ceea ce ține de evidența contabilă.

Consideră că, instanța de insolabilitate nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat toate circumstanțele cauzei, care necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru stabilirea întrunirii condițiilor apariției răspunderii subsidiare față de administrator, fondator și contabil-șef.

Afirmă că, despre existența hotărârii instanței de insolabilitate a fost informată abia pe data de 23 martie 2017 de către lichidatorul întreprinderii, Sergiu Guțu.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este declarat în termen, or, din materialele dosarului rezultă că, la data de 23 martie 2017, recurenta a primit copia hotărârii motivate a instanței de insolabilitate și la data de 03 aprilie 2017, a depus cererea de recurs.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolabilitate în partea admiterii cererii înaintate de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a contabilului-șef al debitorului, Alla Cioban din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2014 a fost intentată procedura falimentului în privința SRL „Transroute-Europa”, cu desemnarea în calitate de lichidator pe Sergiu Guțu.

La data de 11 ianuarie 2017, lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa” și, anume, a administratorului și fondatorului, Andrei Țîmpeu, a fondatorului, Liliana Țîmpeu și a contabilului-șef, Alla Cioban, cu încasarea în mod solidar din contul acestora în beneficiul administratorului autorizat Sergiu Guțu, care acționează din numele creditorilor SRL „Transroute-Europa”, a sumei de 541384,98 lei.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017 a fost admisă cererea depusă de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa” și au fost încasate în mod solidar din contul Allei Cioban, al lui Andrei Țîmpeu și al Lilianeii Țîmpeu în beneficiul SRL „Transroute-Europa” suma de 541384,98 lei și în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 16242 lei. A fost aplicat sechestru asupra bunurilor și sumelor de bani aflate în proprietatea Allei Cioban, a lui Andrei Țîmpeu și a Lilianeii Țîmpeu în limita valorii acțiunii de 541384,98 lei.

Ulterior, Alla Cioban, declarând recurs, a invocat dezacordul cu hotărârea instanței de insolvență în partea admiterii cererii înaintate de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea sa la răspundere subsidiară.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul insolvenței debitorului din culpa fondatorilor (membrii) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolvență intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sunt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Conform art. 247 din Legea menționată, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin.(1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolvență, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

Conform art. 248 alin. (1) din Legea menționată, dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolvență a debitorului, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolvent să fie suportate de membrii organelor lui de conducere și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolvența prin una dintre următoarele acțiuni:

- a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal;
- b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului;
- c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului;
- d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate;

e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei;

f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată;

g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori;

h) nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14;

i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, prin prisma prevederilor legale enunțate, pot fi atrași la răspundere subsidiară membrii organelor de conducere și/sau de supraveghere ale debitorului insolabil, precum și orice altă persoană, care au cauzat insolabilitatea debitorului prin una din acțiunile enumerate la art. 248 alin. (1) din Legea insolabilității.

Din materialele dosarului și, anume, din cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale SRL „Transroute-Europa” rezultă că, contabilul-șef al SRL „Transroute-Europa”, Alla Cioban urmează să poarte răspundere pentru folosirea bunurilor debitorului în interes personal.

În acest context, se reține că, prin răspunsul Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” nr. 03/5735 din 30 decembrie 2013 lichidatorul, Sergiu Guțu a fost informat despre faptul că, după SRL „Transroute-Europa” sunt înregistrate cu drept de proprietate 7 mijloace de transport.

De asemenea, prin răspunsul Direcției înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto a ÎS „Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” nr.03/583 din 11 februarie 2014 lichidatorul, Sergiu Guțu a fost informat despre faptul că, mijloacele de transport, înregistrate primar după SRL „Transroute-Europa”, au fost reînmatriculate după persoane fizice și juridice, fapt ce demonstrează managementul defectuos, cu lichidarea neîntemeiată a activelor întreprinderii, care ulterior au condus la insolabilitatea ultimei.

Actele cauzei denotă faptul că, în cadrul derulării cauzei de insolabilitate, la demersul administratorului insolabilității, instanța de insolabilitate a dispus anunțarea în căutare și ridicarea unităților de transport enunțate.

Ulterior, prin încheierea executorului judecătoresc Victor Cațer nr. 100-148/2014 din 10 martie 2014 a fost dispusă anunțarea în căutare și reținerea mijloacelor de transport, ce aparțin SRL „Transroute-Europa” și, anume, autoturismul de model Renault 22GVA1, cu n/î C GU 615, autoturismul de model Peugeot 205, cu n/î C JO 373, autoturismul de model Renault FB30A1, cu n/î C JZ 060, autoturismul de model Renault R1126, cu n/î C BW 816, autoturismul de model Semiremorcă Fruehauf TF 34, cu n/î C AO 757, autoturismul de model Semiremorcă

Trailor SYY3CX, cu n/î C AS 138 și autoturismul de model Renault 4, cu n/î C AX 172.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept citate supra, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de insolabilitate temeinic și legal a admis cererea înaintată de către lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a contabilului-șef, Alla Cioban.

Argumentele invocate de către recurenta Alla Cioban precum că, nu-i este imputabilă apariția stării de insolabilitate a SRL „Transroute-Europa”, iar lichidatorul SRL „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu nu a demonstrat acest fapt nu pot fi reținute, deoarece după cum corect a remarcat și prima instanță, în speță s-a demonstrat cu certitudine existența temeiului pentru atragerea contabilului-șef al SRL „Transroute-Europa”, Alla Cioban la răspundere subsidiară, temei ce se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. a) din Legea insolabilității.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolabilitate este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurentă sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolabilitate.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Alla Cioban.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2017 în cauza civilă la cererea lichidatorului Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a organelor de conducere ale Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa” în partea admiterii cererii înaintate de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Transroute-Europa”, Sergiu Guțu cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a contabilului-șef al debitorului, Alla Cioban.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Sveatoslav Moldovan

Maria Ghervas

Dumitru Mardari

Mariana Pitic